

สัปดาห์ที่ 26

เทศกาลธรรมดา

สดด 139:1-3,6-8,

9-10,13-14

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 2

วันศุกร์ต้นเดือน

บทอ่านที่ 1

โยบ 38:1,12-21,40:3-5

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตอบโยบจากกลางลมพายุว่า
ตั้งแต่วันที่ท่านเกิดมา ท่านเคยสั่งรุ่งอรุณ และเคยกำหนดสถานที่ให้รุ่งอรุณอยู่หรือ
รุ่งอรุณจะได้จับชายแผ่นดินไว้ และสลัดคนชั่วออกไป แผ่นดินเปลี่ยนไปเหมือนดิน
เหนียวถูกตราประทับ และมีสีต่าง ๆ เหมือนเสื้อผ้า แสงสว่างถูกลอนไปจากคนชั่ว เพราะ
แขนของเขาที่เงือขึ้นเพื่อทำร้ายย่อมถูกหัก ท่านเคยเข้าไปจนถึงตาม้าแห่งทะเล หรือเดิน
เข้าไปในขุมลึกแล้วหรือ มีใครแสดงให้ท่านเห็นประตูแห่งความตาย หรือท่านได้เห็นประตู
เงาแห่งความตายแล้วหรือ ท่านรู้ความกว้างใหญ่ของแผ่นดินหรือ ถ้าท่านรู้ทุกสิ่งแล้ว ก็
จงบอกมา หนทางไหนนำไปสู่ที่พำนักของความสว่าง และที่ไหนเป็นสถานที่ของความ
มืด ท่านจะได้นำทั้งแสงสว่างและความมืดไปอยู่ในเขตแดนของตน หรืออย่างน้อยก็ชี้
ทางให้มันกลับไปบ้านได้ แน่นนอน ท่านต้องรู้ เพราะเวลานั้นท่านเกิดมาแล้ว จำนวนวัน
ของท่านก็มากมาย

โยบทูลตอบองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า “ดูเถิด ข้าพเจ้าไม่ใช่คนสำคัญ จะทูลตอบพระองค์
ได้อย่างไร ข้าพเจ้าเอามือปิดปาก ข้าพเจ้าได้กราบทูลครั้งหนึ่งแล้ว และจะไม่กราบทูล
อีก ข้าพเจ้ากราบทูลสองครั้งแล้ว จะไม่กราบทูลต่อไป”

พระวรสาร

ลก 10:13-16

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสว่า

“วิบัติจงเกิดแก่เจ้า เมืองโคราซิน วิบัติจงเกิดแก่เจ้า เมืองเบธไซดา ถ้าอัครรย์ที่
ได้เกิดขึ้นในเจ้าได้เกิดขึ้นที่เมืองไทรและเมืองไซดอนแล้ว เขาเหล่านั้นคงได้นุ่งกระสอบ
นั่งบนกองขี้เถ้ากลับใจเสียมานแล้ว ฉะนั้น เมืองไทรและเมืองไซดอนจะรับโทษมากกว่า
เจ้าในวันพิพากษา

ส่วนเจ้า เมืองคาเปอร์นาอุม เจ้าจะยกตนขึ้นถึงฟ้าเทียวหรือ เจ้าจะตกลงไปถึงแดน
ผู้ตาย ผู้ใดฟังท่าน ผู้นั้นฟังเรา ผู้ใดสบประมาทท่าน ผู้นั้นสบประมาทเรา ผู้ที่สบประมาท
เรา ก็สบประมาทผู้ที่ทรงส่งเรามา”

พระเยซูเจ้าวาดภาพให้ศิษย์ของพระองค์ตระหนักว่า การประกาศพระอาณาจักร
พระเจ้า จะไม่ราบรื่นและไม่ได้รับการต้อนรับเสมอไป แต่เขาต้องไม่เสียใจและตัดสินใจ
ลงโทษคนเหล่านั้น เพราะเป็นหน้าที่ของพระเจ้าที่จะเป็นผู้พิพากษาลงโทษเอง ตรงกัน
ข้ามเขาจะต้องกระทำหน้าที่ต่าง ๆ ในนามของพระเจ้าผู้เลือกอยู่ข้างเขาเสมอ

ข้าแต่พระอาจารย์เจ้า พระองค์เคยประสบความยุ่งยาก และถูกต่อต้านในการนำ
พระเจ้ามาสถิตอยู่ท่ามกลางมนุษย์ ขอโปรดให้ลูกเข้มแข็ง ยามที่ประสบปัญหา
ต่าง ๆ ด้วย

วันที่ 5 ตุลาคม 2555

ลก 10.13-16

ถ้ามีคนเสนอให้คุณเปลี่ยนแปลงชีวิต คุณจะปฏิเสธไหม

พระวรสารวันนี้บอกสภาพความเป็นจริงอันเดียวกัน. พระเยซูเจ้าทรงเสนอความรอดชาวเมืองที่อยู่ในแคว้นกาลิลี 3 เมือง แต่พวกเขาปฏิเสธและยังปฏิเสธพระเยซูเจ้าด้วย เพราะพระองค์ทรงเป็นองค์แห่งความรอดที่พระบิดาสวรรค์ทรงส่งมา

เมืองไทระ ไชคอนเคยขัดแย้งกับเมืองในแคว้นกาลิลีได้แก่โคราซิน เมืองเบธไซดาและเมืองการเปอรนาอูม. ในสมัยโบราณเมืองของชาวเฟอร์เนเซียนแห่งเมืองไทระและเมืองไชคอน มีอำนาจทางทะเลที่เรือสินค้าแล่นเรือไปสู่ทะเลที่มีชื่อและนำความมั่งคั่งมากให้ประเทศ. พวกเขาเป็นเครื่องหมายของความมั่งคั่ง ความหยิ่งและอำนาจ. กษัตริย์แห่งเมืองไทระทำทนายพระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราชที่โจมตีเมืองในปี 332 ก่อนคริสตศักราช. สองเมืองเป็นตัวอย่างหยิ่งยโส (ท่านจะได้รับการยกย่องในสวรรค์ใหม่ “คุณจะถูกนำไปเมืองที่อยู่ทางใต้สุด” (เทียบ อสค.27-28)

สารพื้นฐานของพระวรสารคือ “จงกลับใจ” คือการยอมรับพระเยซูเจ้า

เราจงหยุดหาตัวเอง แต่เร่งแสวงหาความรอด. เราเป็นคนบาปที่ต้องการการอภัย. เราตาย (ด้วยหลายวิธี) และได้รับการยกขึ้นสู่ชีวิตเพราะพระเยซูเจ้าทรงเป็นบุคคลเดียวที่ทำให้เราพอใจอย่างแท้จริง

ใช่ เราต้องการความเชื่อเพื่อยอมรับพระเยซูเจ้า หรือเราจะปฏิเสธพระองค์ในฐานะผู้มีความเชื่อหรือ เราคิดถึงชีวิตที่ปราศจากพระองค์หรือ เรากลับไปสู่ความมืดแห่งความไม่เชื่อ ตรงกันข้าม เราควรดำเนินชีวิตอาศัยแสงสว่างแห่งพระจิตเจ้าที่เราได้รับจากพระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนม์ชีพ

-“สำหรับเราที่ “บรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ของพระยาห์เวห์ จงยำเกรงพระองค์เถิด

-ผู้ยำเกรงพระองค์ยอมไม่ขาดสิ่งใดเลย” (สดด 34.9) เราคิดถึงการรับประทานอาหารหมู” (ลก 15.16 ในอุปมาเรื่องบิดาผู้ อารี)

-ข้าแต่พระเยซูเจ้า พระองค์ทรงเป็น“องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า และพระเจ้าของข้าพเจ้า” (ยน. 20.28)

-พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของเราและพระเจ้าของทุกคน

(นักบุญฟรังซิสแห่งอัสซีซี) ข้าพเจ้าคิดว่า การมีชีวิตอยู่ก็คือพระคริสตเจ้า (ฟป.1.21)